

На 12. Декемврія на С. Спиридона въ сждбата престависа отъ тоя свѣтъ (умрѣ) пріятелятъ ми попъ Никифоръ, който остави 4. дѣчица сирачита.

На 25. Декемврія на връхъ Рождество отидохъ на Габрово съ стопанка-та си и съ малко-то момиченце Евангели на пріятелятъ си Тишка на госте, понеже ми бѣше проводилъ нарочно негова та си майка съ конче-то, заедно и единъ чилѣкъ да кара конче-то. И тѣй стояхми въ Габрово дору до 30. Декемврія и си додохмы, като на доведе П. Тишко пакъ съ шійнж-тж. До гдѣ сми бѣле въ Габрово Куматъ Миню сгодилъ момичето си Евангели за Х. Петя Даноулу, на 28 Декемврія, за което ся азъ превъсходно зарадвахъ.

1865. Започенахми здраво и весело нова-та година 1865-та Въ туй време имаше нови руски цванцы 20. копѣйки. И турско-то правителство ги запрети да не се зематъ и да не варѣжтъ и тѣй вика телалинъ нарочно за това.

На 22. Іаннуарія заедно съ булка-та си отидохъ на Ловечъ на свадба: защото Акимъ Стояновъ Шишковъ отъ Харманито зема на дядо Пенча момиче-то Донка. И тѣй направихми въ Ловечъ свадба-та. Но като отидохъ на Ловечъ заварихъ бащъ си боленъ, и оставихъ еднж женж да го гледа. И на 28 Іаннуарія презъ нощъ-та умря баща ми до гдѣ бѣхме още въ Ловечъ и на 29-й го погребяхми въ горна-та черква гдѣто и стоеше. А Ловчанскіятъ Владика като ми враждуваше, направи да не земамъ нищо отъ бащините си вещи: защото бѣль калугеръ и не ми падало да земамъ, и останаха сичките нѣща въ църква-та.

На 30. Іаннуарія тржгнахми си за Севліево, и като стана презъ денятъ лошо време-то снѣгъ фартуна и студъ, и жени-тѣ бѣха въ шейни, зато едва пристигнахми въ Срабе, и тамъ седѣхми два днѣ: защото ся продолжи зло-то време.

И на 2. Февруарія като стана по меко време-то тржгнахми отъ Срабе и пристигнахми едва вечертж въ Севліево.

На 23. Февруарія преставиха гражданете единъ турски учитель Сенаа Ефенди, и азъ начнахъ да ся уча турски.

На 20. Мартъ ходихъ на Ловичъ и обадихъ Владика-та на Ихтіяръ Мезлиши заради бащини-тѣ ми нѣща щото бѣше задържалъ, и ихтіяръ мезлиши дадохъ караръ да си преберж бащини-тѣ нѣща, и тѣй пребрахси ги, и ги донесохъ въ Севліево на 23. Мартъ.

На 4. Іулія ходихъ въ Габрово на испитанія-та, отъ дѣто ма бѣха повикали. Тамъ ся видѣхми съ Г. Петра Ангелова учителка Свищовскаго, послучая доде си и учитель Петков Рачовъ Славейковъ отъ Цариградъ, който ны каза че Духовникъ Пахомія Севліевецъ, и който стоеше въ Севліево, и съ когото не бѣхми добре: защото той радеше да ма испжди